

Valkininkų švč. M. Marijos Apsilankymo bažnyčios ministrantas Evaldas Mankevičius kartu su kitais jaunuoliais iš Lietuvos lankėsi Romoje. Vatikane, susitikime su Popiežiumi Prancišku vaikas atstovavo Lietuvos ministrantus. Nuotraukoje - Popiežius Pranciškus spaudžia valkininkiečiui ranką

Šių metų rugpjūčio 3-9 dienomis Romoje Italijoje vyko tarptautinis ministrantų (patarnautojų) susitikimas tema „Štai aš, siųsk mane“ (Iz 6,8). Susitikimą rengia ministrantus vienijanti organizacija, žinoma lotynišku pavadinimu „Coetus internationalis ministrantium“. Ši organizacija buvo įkurta 1960 m. Šiais metais nuvykti į šį susitikimą galėjau ir aš – Valkininkų švč. M. Marijos Apsilankymo bažnyčios ministrantas Evaldas. Noriu su visais rajono žmonėmis pasidalinti savais įspūdžiais ir neišdildoma patirtimi iš Šventojo Miesto – Romos.

Rugpjūčio 1-osios rytą su Vilniaus, Kauno arkivyskupijų taip pat Vilkaviškio ir Kaišiadorių vyskupijų patarnautojais sėdome į lėktuvą ir jau pietus valgėme lietuviškame Italijos viešbutyje „Villa Lituania“. Prie stalo dar artimiau susipažinę, itališkų pietų paragavę, nieko nelaukdami pradėjome savo pilgrimage po Romą. Visą savaitę Romos bažnyčių, bazilikų ir kitų lankytinų vietų paslaptis mums atskleidė kunigas Mindaugas Bernotavičius, kilęs iš Druskininkų parapijos, bet dabar studijuojantis Romoje.

Pirmąsias tris dienas susipažinome su Italijos sostine ir jos apylinkėmis. Aplankėme visas tris Romos patriarchato bažnyčias - visų bažnyčių motiną Šv. Jono Laterano baziliką, Švč. M. Marijos baziliką ir, savaime aišku, Vatikano Šv. Petro baziliką. Taip pat aukojome savo kelius lipdami Šventaisiais Laiptais ir kiekvieną dieną atiduodavome vis daugiau jėgų, kad per alinantį karštį pamatytume visus Romos miesto stebuklus. Sekmadienį paskyrėme oficialiai jau kitos šalies lankymui. Keliajome į Vatikaną, į pačią Šv. Petro baziliką. Lipome į bazilikos kupolą, iš kurio atsivėrė kvapą gniaužianti Italijos panorama su nuostabiais Apalačų kalnais horizonte. Nusileidę į apačią grožėjome bazilikos didingumu, menu, architektūra. Turėjome galimybę nusileisti į bazilikos rūšį ir pabūti prie pačio šv. Petro kapo ir pamatyti bei pasimelsti prie kitų popiežių kapų. Tą pačią dieną aplankėme Šv. Angelo pilį – Popiežiaus tvirtovę ir jo reprezentacinę būstinę, pastatytą I amžiuje, iškentėjusią visus puolimus, karus ir tvirtai stovinčią iki šiol. Kas be ko, aplankėme Koliziejų, kuriame už tikėjimą buvo išlieta daug krikščionių kraujo.

Parašė Romana

Penktadienis, 02 Spalis 2015 09:17

Vėliau grožėjomės Panteonu – švč. M. Marijos Kankinių karalienės bažnyčia. Šioje nuostabioje bažnyčioje, kuri iš pradžių buvusi didingiausia pagonių šventykla yra dviejų paskutinių Italijos karalių – Vittorio Emanuele II ir Umberto I – kapai.

Trečiąją kelionės dieną pradėjome labai anksti, nes šiai dienai buvo numatyta kelionė į šiaurės Italijoje esantį miestą – Asyžių – šv. Pranciškaus ir šv. Klaros miestą. Atkeliavę traukiniu nieko nelaukdami patraukėme į Švč. M. Marijos Angelų Karalienės baziliką. Įdomiausia tai, jog didingosios bazilikos viduryje stovi labai maža Porciunkulės koplyčia, kurią savo laiku Dievo įkvėptas atstatė šv. Pranciškus Asyžietis, pranciškonų ordino įkūrėjas. Džiaugėmės, kad kaip tik tą dieną buvo Porciunkulės atleidų diena. Išklaušę šv. Mišias italų kalba savo kelionę tęsėme autobusu. Su gyva muzika, skambančia iš italų, kartu važiavusių autobusu, užkilome į senojo Asyžiaus kalvą. Iš ten su galinga rožinio malda jau savomis kojomis keturis kilometrus keliavome į kalvos viršūnę. Mūsų tikslas – šv. Pranciškaus gyvenimo vieta ir pirmasis pranciškonų ordino vienuolynas. Sivilinant negailestingai saulei pasiekėme tikslą, įsigijome suvenyrų ir patraukėme prie vienuolyno. Gerėjomės nuostabia gamtos harmonija, Italijos kalnų didingumu ir kitais vaizdais, kurie labai džiugino. Pasimeldę lipome į tą vietą, iš kurios atsivėrė nuostabi Italijos gamtos panorama. Asyžiuje taip pat aplankėme daug bažnyčių ir šventų vietų, kurios tik sustiprino tikėjimą. Nepamiršome ir šv. Pranciškaus kapo, prie kurio pavedėme šventojo globai save pačius ir visus likusius Lietuvoje.

Ketvirtoji kelionės diena. Ši diena – visos mūsų kelionės kulminacija. Šią dieną vyks susitikimas su Popiežiumi Pranciškumi. Anksti ryte lankėmės šv. Sebastijono katakombose, kuriose galėjome prisiliesti prie gilios senovės, kai krikščionys buvo persekiojami ir negailestingai žudomi. Po pietų jau aš vienas su vadovu Algirdu patraukiau į Vatikaną, kadangi buvau tas laimingasis, kuris atstovavau Lietuvai kartu su dar vienu patarnautoju iš Panevėžio, stovėdamas prie Popiežiaus ir dalyvaudamas šalių prisistatyme su savo šalies vėliava. Buvau nepaprastai laimingas, žinodamas, kad būsiu taip arti Šventenybės.. Kai netikėtai visų šalių atstovus pasikvietė vienas iš organizatorių ir duodamas geltonus lapelius – leidimus, pasakė, kad mes renginio pabaigoje galėsime asmeniškai paspausti ranką ir pabendrauti su Šventuoju Tėvu, maniau, širdis iššoks iš krūtinės. Buvau neapsakomai laimingas ir pakylėtas. Nekantriai laukiau tos akimirkos ir kai ji atėjo vos stovėjau ant savų kojų. Laikydamas Jo ranką džiaugiausi Popiežiaus paprastumu, linksmu veidu, drąsinančia šypsena ir nuo jo sklindančia šiluma, meile, kurią jis įkvepia kiekvienam su juo bendraujančiam. Sunku buvo pratarti žodį, bet išdrįsau. Po visko, nulipdamas nuo pakilos, gavau rožinį – Popiežiaus palaimintą ir su jo heraldiniais simboliais. Manau per visą mano gyvenimą nieko negali nutikti geriau už tai. Diena buvo nuostabi ir palaiminta.

Kitos kelionės dienos buvo taip pat labai įdomios, visi įspūdžiai pakylėjantys nuo kasdienybės. Aplankėme begalę bažnyčių, bazilikų, šventų vietų. Roma – miestas, kurio kiekvienoje gatvėje yra bent po tris bažnyčias ir keletą kavinių. Meldėmės prie daugelio šventųjų relikvijų: šv. Petro,

Parašė Romana

Penktadienis, 02 Spalis 2015 09:17

Pauliaus, Valentino, Sebastijono, Klaros, Jono Pauliaus II, Pranciškaus Asyžiečio ir kitų šventųjų, dalyvavome adoracijoje, kasdien turėjome šv. Mišias, susitikome su Romoje gyvenančiais lietuviais. Įsitikinau, jog posakis, kad visi keliai veda į Romą, yra teisingas. Įspūdžiai ir patirtis tikrai neišdildomi. Taigi bijantį bažnyčios jaunimą, galiu patikinti, kad tikėjimas nėra tik klūpėjimas ir rožinio malda. Tai labai šaunus dalykas, atveriantis kelią į platesnes žmogaus ir pasaulio įžvalgas, į naujas galimybes.

Už šią kelionę, už šią nuostabią dovaną noriu padėkoti Valkininkų parapijos klebonui kun. Broniui Krakevičiui. Tik jo dėka aš galėjau išpildyti savo dvi didžiausias gyvenimo svajones – aplankyti Romą ir pabendrauti su Popiežiumi. Dėkoju dekanato kunigams už pasitikėjimą, siunčiant mane į šią piligriminę kelionę, naujiems draugams už bendravimą, vadovams už kantrybę. Tai buvo nepakartojama!

Evaldas Mankevičius

Valkininkų bažnyčios ministrantas